

מסורת הש"ס

או היסר וריקה שיניו. לאע"פ ששטן כרע
פסוק ויבין קדינל כראוי ומתר לזריקה של
לאילו ונראה בהיתר דכל העומד לזרוק כס
כראוי ונראה לזריקה שוב אין צו מעילה
דנשטת ומתקבל כראוי לעולם לא יפלא
מדי מעילה עדי יא שזרק הס דש צו
שעת היתר אכלה דלנשים ואם אירע(ט)
צו שום פסול י"ז (א"פ) וזהו צו מועלין.
והשיבו צו קפרא דחזוקיה ורבי יוחנן
פליגי בהא מילתא: מאי לאו דלן דהס.
שמתקבל כזום כראוי ואכ"פ צו קודם
שמתקבל וקטני צו מועלין צו משום דכל
העומד לזרוק מרור דמי ושמ"מ המס
וריקה שיניו: לא דלן כשר. חוץ לזמנו:
אבל צו איוורוקי. ולהכי צו מועלין
צו דה אכילת ארבעה חזיתות (ה) צו

לֹא עַד הָיָה הַיָּמִים הַהֵם בְּפָסוּלִין קָבְלָה
וְחִירָהּ בְּקָבְלוֹ פָּסוּלִין לְחֹד סָגִי דִּהָא
בְּפָסֵל בּוֹ: אֵלֶּה לֹא דְקָבְלוּ פָּסוּלִין וְאִף
עַל גַּב דּוּרְקִיבוֹ כְּשֵׁרִים מוּעֲלִין בּוֹ.
וְהָיִל וְתִמְכַּל בְּפָסוּל דְּלֵה הִיא בּוֹ הֵימֵר
וְיִקְרֵה דְּלֵה הִיא קָבְלָתוֹ כִּרְאִי וְעַמְמָה
דְּקָבְלוּהוּ פָּסוּלִין וְחִירָקוֹ כְּשֵׁרִים אֲבָל
קָבְלוּהוֹ כְּשֵׁרִים אַע"ג דּוּרְקִיבוֹ פָּסוּלִין
אִין מוּעֲלִין בּוֹ דְּמַשְׁמַע שְׁקָבְלוּהוֹ כְּשֵׁרִים
הוֹמֵר לְיִרְקֵה וְמוֹסָה' אִין מוּעֲלִין בּוֹ וְשִׁמֵּי
הֵימֵר וְיִקְרֵה שֵׁינִי: מַסְקִיף לֵה רַב
יִוֵּם. לְעוֹלֵם אִימַן לֵךְ לֵאסְמִי קָבְלוּהוֹ
כְּשֵׁרִים וְחִירָקוֹ פָּסוּלִין אִין מוּעֲלִין בּוֹ
דִּהֵימֵר אִכְלֵה שֵׁינִי דֵּי ס"ד לִדְחִיבָא
לְפָנָיו הִי כְּדִלְמֵר דְּקָבְלוּהוֹ פָּסוּלִין
וְחִירָקוֹ כְּשֵׁרִים אֲבָל קָבְלוּהוֹ כְּשֵׁרִים אִין
עַל גַּב דּוּרְקִיבוֹ פָּסוּלִין אִין מוּעֲלִין בּוֹ
דְּרוֹחַ מַמֵּי אֵלֶּה הֵא דְּמַתְּ בְּזִמְמִים מַתְּמָס

מוסף רש"י

חטאת פסולה אין דמה
טעון כיבוס. דמתיז אשר
הוא, גרלוי להזסה הממו
מזמדר (ובחיים צב.) שעת
(שם). לזריקה (שם).
שגלה. דמה (שם). ושקבל
פסולין וזרקו את דמה.
שקבלו פסולין את דמה
גרסין ולא גרסין וזיקו, דא
אפילו כשהיטו זממו
לאחר זריקה על הבגד אין
טעון כיבוס, כדאמרינן אשר
פרט לזו שכתב ה"ח (שם).

רבינו גרשום

[illegible]

שְׂעִין דַּהּוּי קָלֵלָה נִמְלֵא
 יִגְדְּעִין לֹא מִזְקָה דִּמּוּ הוּ
 דַּמִּי^ט לְמִין נִתְקַבֵּל בְּכֹס
 וְזוּ הִסְתֵּר אֶפְרַיִם שְׂעִינו. דַּע"ג
 אוּ הִתֵּר וְרִיקָה שְׂעִינו
 חֻקִּיהָ אִמֵּר הִתֵּר שְׂחִי
 הִתֵּר^{טו} אֲכִילָה שְׂעִינו
 אִתְּלֵא כְּחֻקִּיהָ וְדֵלֵא
 וְשִׁנְמִתָּא שְׂעִינָתָּא
 מוּעֵלִין בּוּ וְש"מ הִתֵּר
 בְּשַׁר^{טז} אֲבָל דָּם אִיזְרִי
 בּוּ תִנֵּן וְאִיזוּ הִיא שְׁלֵא
 לִכְחֵשֶׁרל שְׂנַחֲשֶׁתָּה חוּ
 אִתְּרֵרל פְּתִילֵי וְחֵרָא

[illegible][illegible][illegible]

לֵאמֹר אֲלֵמָה הִיטָר זְרִיקָה שְׁנִינִי: אִי סִ"ד
אֵל הָאֵל דְּהֶנָּה. בּוֹבְחִים (דָּף צ"ב ע"א) חֲסֻתָּ
מִדְמָה עַל הַבְּגָד אֲשֶׁר יוֹה עֲלֶיהָ תַּכְכֵּס
טָה וְאִי כְדָמָר דְּהִיטָר זְרִיקָה: קָרִי כֵּאֵן
אֵנְעֻשֵׁת מִצְוֹתָ הַהוּא כְּשִׁנִּיתוֹ מִמֶּנּוּ עַל
שֶׁטֶען קִיבּוֹס אֵלֵּא מֵאֲחֹר דּוֹרִיקוּהָ בִּין
מִ"ט תְּנִיחָה אֲגַב דְּתֵנָּן פִּסּוֹל דְּנִשְׁחַשְׁתָּה

ואז היתר אכילה שנינו
ה שנינו ר' יוחנן אמר
ר' זורא לא דייקא מתני'
רבי יוחנן תנן שלנו
ואז דלן דם וקתני אין
זריקה שנינו י' לא דלן
מש"ל קתני אין מועלין
תה לה שעת י' הכושר
לזמנה וחזן למקומה
דמה ה"ד י' אילימא
פסולין ל"ל עד דאיכא
פסולין וזרקוהו כשרים
מ היתר זריקה שנינו
אי י' א"כ א"כ פלוגי
טאת פסולה י'אן דמה
תה לה שעת הכושר
תה לה שעת הכושר
זיתיה לה שעת הכושר
ת או שיצאה איזוהי
הכושר שנשחטה חזן
קבלו פסולין וזרקו את
דקבלוהו פסולין וזרקו
עון כיבום הא קבילוהו י'
שעון כיבום קרי כאן
ובר הוזה אלא לאו דקא
ה"ל

ברבי יוחנן. כלומר פס' א' כרבי
הוא ידוע. וכן ידוע. וכן ידוע. וכן ידוע.
אברהם היה לו למעלה
לכאילה וקשה לר' יוחנן בחזקתו
שפי כגון קיבל פסוקים וכו'
מועיל להימנע פסוקים שמיני ו
משני עליו אלף על קושיא דקש
ט' ומ"מ אין מועילין להימנע
פסוקים הוא דמני' לתרץ כ' י'
דלא הימנע לו שעת הימנע לכה
מימי פסוקים לו וישא דמני' ו
שקביבו פסוקין וזרקו את
זרקו פסוקין ל"ל
עד דוקא פסוקי הימנע וזרקו
קבלו כשרים וזרקו פסוקין דמ
חוד דהיי שמשנע דאפילו נעשו
פסוקין חד מילתא היא אלף ל
מי וזרקו פסוקין כלל כיון דק
הוא דמועילין דלא הוה ליה דק
קשה דמי מנא קבלו פסוקים
פרך ל"ל למימנע קבלו פסוק
דבזבז פסוקין כ"מ אמינא דה"ל
שעזרה קמימנא נקט דמקבל
פסוקין אלף הימנע וזרקו
פסוקין דאפוקי דמי הימנע אפילו
רב ויבא פ"ט א"ב א"ב אפילו
דכמיז וכל חטאת אשר
הענין פסוקים הא קבלו כשרים
לומר דמרייהו וזרקו פסוקין
דלא דקמיז וזרקו פסוקין לכו
הוא דקמיז קבלו פסוקים אפילו

עד דאיכא נמחק: (ל) כלל קבלו פסור
דחד טעמא הוא משום היתר אכילה א
דאיכא השתא היתר וריקה: (ל) קבלו
(מ) שפיר למיתני דורקו פסולין: (מ) **מ**
(מ) דקבלוהו פסולין דוקא א"כ קשיא למ
(מ) דוקא אלא אגב וקבלוהו נקט דורקו

היה אפילו לר"ש יום וי"ל לכולי עלמא דבין
לליגי אלא לענין טומאת אוכלין אבל לענין
דמרווייהו דעד כאן לא קאמר ר"ש כזרוב
אבל לאפקעי' קדשי יום קדשים עד לאחר

וזיקה או לאיך גיסא דע"כ לא קאמער
 רבנן לאו כירוק דמי אלע לענין טומאת
 אוילנין מעוס דלא קרינן דא אכר אכל הכא
 (ויקרא יא) יא אלע לאחור וזיקה אכל הכא
 כיון דעומד לחרק מיד פקעי יא קדשי
 ה' דכרוק דמי וא"ת כ' היכי דקאמער
 היתר וזיקה (שנינו) כ' נעשית הקבלה
 בהשכר כמו כן היה לו לומר יא נעשית
 השחטה (א) היתר (ב) קבלה (שנינו)
 כלומר שחט לניד (היתר) קבלה ו"ל דלא
 דמי דגבי וזיקה שייך שפיר לשון היתר
 וזיקה לפי שבמתקבל בהשכר או מותר
 לזרוק ואם נתקבל בפסול אסור לזרוק
 אכל כ' נמי נחשב כפסול אין אסור
 לקבל הלכך לא שייך לומר היתר קבלה
 אלא היתר שחטה כלומר שנעשה השחטה
 בהיתר וקיי ליה היתר להכניס לפי שהוא
 היתר לעבודת כהנים יא וא"ת למ"ד
 היתר שחטה שנינו שחט בצפון וקבל
 בדרום אמאי מועילין שנינו שנעשית
 השחטה בהיתר י"ל דמיייר כגון שקיבל
 קודם גמר שחטה דהשחט לא נגמרה
 השחטה בהשכר (פסא) ו"ל שנשחט ביום
 זורק צלילה מאכר אכיל לא לימיר כ"ל הסם
 נמי מיייר שנשחט כל כן כסוד נשקעית
 החמה עד שהזרק לזרוק צלילה ואם כן
 לא יטו היתר שחטתו היתר לעבודת
 כהנים: חזקיה אמר היתר שחיטה
 שנינו יח רבי יוחנן אמר היתר אכילה
 שנינו יח רבי יוחנן מתי"ל לא בחיובת ו"ל

ויחנן דקשיא ממתני' ובחוקיה לא דייקא:
 ויחנן ויש"ם הורר ורייקה שנינו. דלי היתר
 אפילו בכשר יז עד למחר ורייקה שאז רחא
 וליקא מומקט יז דלמחר נקט שריא ברותא
 ויג' דליקא אלמא דחשיטה בכשר מ"מ אין
 ק"ו זה אינו חשוב צעיי הש"ס ולא הקפיד
 ר' רבוי יוחנן דפריך מינה: לא דין בשר.
 היתר אכילה ואמר ומאי ק"ד דמקשה ו
 דכשרא ולא במירי' כלל דרומא דרפא
 יום דחשיב קצילו פסולס חרקו דמן אלמא
 דרפא ק"ו לא רחא למורי ה"ר פרח ש'
 דמה. לא ק"ו ה"ל דקצלו פסולין י'
 דרפא דחשיב חמא אלל לא דקצלו פסולין
 וינינו וה"פ דסוגיא יז אחא לומר דהיתר
 לעילן משום דליקא היתר אכילה י"ל יז עד
 וההקבלה בכשר מועילן משום דהיתר אכילה
 קצלו פסולין דוקא זה קצלו פסולס כשרס
 ולומר פסולין דוקא י"ל דמנא פסולין
 ורייקה הא קצלו פסולס כשרס אע"ג דורקוהו
 (ולפסול) [פסולין] לחוד שפיר ידע דהיתר
 יז פ' אמרינן דהיתר אכילה פסול ואומר
 כ' נמי קצלו פסולס חרקו פסולין מועילן
 ואילך מנא כהונה קמ"ל הא דמני ורקוהו
 מינו ומנא ורקוהו לומר יז כ' נמי ורקוהו
 שנינו עד ללא ממ"ד דחשיטה שנינו
 ה'ב. כלומר מלחין ק"ד היתר דקצלוהו
 ה'ב. דממה על הבגד מכנס ודרשין דנאי
 חרקו כשרס דמה מעון כיסוס יז דלגבי
 יז לדקדק כלל ואמאי קרי כלל אשר וזה
 יוסא יז ואנן קצלוהו נקט ליה ה"פ ג'י
 ורקוהו ונקט ליה:

[illegible]

עין משפט
גר מצוה

ב א מ"י פ"ג מהלכות
מעילה הלכה א:
בא ב מ"י פ"ח מהל'
מעשה"ק הלכה ג:
ג [מ"י שם הלכה ז]:

שיטה מקובצת

(א) ענין ענין מנחה
 (ב) ענין ענין מנחה
 (ג) ענין ענין מנחה
 (ד) ענין ענין מנחה
 (ה) ענין ענין מנחה
 (ו) ענין ענין מנחה
 (ז) ענין ענין מנחה
 (ח) ענין ענין מנחה
 (ט) ענין ענין מנחה
 (י) ענין ענין מנחה
 (יא) ענין ענין מנחה
 (יב) ענין ענין מנחה
 (יג) ענין ענין מנחה
 (יד) ענין ענין מנחה
 (טו) ענין ענין מנחה
 (טז) ענין ענין מנחה
 (יז) ענין ענין מנחה
 (יח) ענין ענין מנחה
 (יט) ענין ענין מנחה
 (כ) ענין ענין מנחה
 (כא) ענין ענין מנחה
 (כב) ענין ענין מנחה
 (כג) ענין ענין מנחה
 (כד) ענין ענין מנחה
 (כה) ענין ענין מנחה
 (כו) ענין ענין מנחה
 (כז) ענין ענין מנחה
 (כח) ענין ענין מנחה
 (כט) ענין ענין מנחה
 (ל) ענין ענין מנחה

[illegible]

דקבלו כשרים: [א] תיבות
קו פסולין חד מלתא היא
אבל הא קבלוהו כשרים
אי אמרינן תיבת כי נמחק:
פילו זרקו פסולין לאפוקי:
לדקדק כך דכי קבלו כשרים:
לא נזרק טעון כיבוס ה"נ: